

SILLRE MELLAN ÄLVSBYN OCH MÖLNDAL

- en betraktelse utmed riksväg 86 -

Nästan mitt emellan Älvsbyn och Mölndal ligger Sillre. Mina första steg tog jag i Älvsbyn innan jag - efter ett par sejourer i Sundsvall (våldigt ung) - hamnade i Göteborgsområdet. Nu står jag ibland på en gård i Sillre och betraktar riksväg 86 där bilarna rusar förbi, med elden i rumpan, fastän det är en 70-sträcka. Hur har jag då hamnat utmed väg 86? Ni har säkert hört det förut. Kärleken har ju sina underliga vägar. Det är därför jag står här.

Avkoppling

Nu står jag ju inte stilla hela tiden och tittar på väg 86. Egentligen är det ju i en paus i gräsklippningen som tankarna far iväg. Jag

Sillre på lediga stunder!

Christina Fredriksson och Kurt-Erik Dahlberg är båda födda 1946. Hon i Södertälje och han i Älvsbyn. Christina är delvis uppväxt i Sillre och har gått i skola i Järkvisse. Christina arbetar vid Göteborgs Spårvägar med personalfrågor och "Keje" arbetar vid Posten i Göteborg med logistikfrågor. Njuter de inte av den vackra naturen i Sillre så är de till vardags boende i Mölndal på västkusten.

Arne Johansson

trampar vidare på den lutande marken bakom den tryggt puttrande gräsklipparen. Att gräset kan växa så mycket och så fort. Känner att huvudet får den avkoppling från det dagliga arbetet det behöver, för att kunna prestera på nytt efter ledigheten. En sådan förmån vi har fått att kunna vistas i denna lugna vackra miljö och återhämta krafterna. Många bekanta tycker vi är tokiga som åker så långt från Mölndal, när det finns sommarhus på närmare håll. Förmodligen är det vårt norrländska blod som skapar den speciella känslan av avkoppling som sakta kommer krypande när vi passerar Dalälven.

Den nya ekonomin

Ibland är vi ute på en kvällspromenad och jag får en beskrivning hur det såg ut och var här förr i tiden. Tankarna kommer. Vart tog allt folket vägen? Hur kunde alla arbeten bara inte behövas längre? Det är så det fungerar med den nya sortens ekonomi, säger den vise. Ibland känner jag mig lurad av alla dessa räknenissar (ekonomer i dagligt tal) som i tid och otid berättar vad som är lönsamt eller inte. Vad kommer härnäst?

Egentligen skulle jag berätta vad jag tycker om politiken och skatterna och EU och allt annat som engagerar, men är så svårt att påverka. Men jag gör inte det. Låter bara det spola genom huvudet under promenaden tillsammans med den puttrande gräsklippningskamraten på den medelpadiska lerslutningen. Man vill ju inte vara en gammal grining gubbe, men lite glöd behövs alltid.

Det är bra med grannar

Nu kanske det låter som om jag bara klipper gräs i Sillre, men lite annat blir det. Men jag är oerhört skicklig på att inte göra någonting alls. Fast det finns alltid något att pilla med. Kan höra, när jag lyssnar på grannarna, att gräset

och veden tar sin tid och har sin givna plats i vardagslivet, så varför inte göra som dom. Dessutom vill ju vi att det skall se hyfsat prydligt ut för dem som åker förbi på väg 86. Håller man 70 ser man det vackra välklippta gräset. När jag skriver detta delades uppdraget ut att ta ut kycklingen ur ugnen när klockan i termometern ringer (vilka finesser). Jag hörde ingen klocka vilket gjorde att kycklingen hade kommit upp i 106 grader mot planerade 82 när hon som bestämmer kom hem. – ”Man kan inte ha dej till något” var kommentaren. Men jag är bra på att klippa gräs.

Men under de perioder vi inte är på plats, hålls gräset på behörig längd av grannen. När vi träffas känns den där speciella känslan, att allt är mycket enklare än vi storstadsbor gör det till. Lugnet och den jordnära tryggheten. Det är bra med grannar.

Kaffe! Ett magiskt ord

Ibland kan jag bara sitta och titta på skogen och se alla dessa hundratals nyanser av grönt. Det är helt fantastiskt att det kan bli en sådan otrolig mångfald av ”bara träd”. Avkopplande är det också att läsa en god bok i en skön fatölj. Har alltid målet att läsa en bok per ledig vecka. Lyckas inte alltid, men i år ligger jag bra till. Korsord är också en skön avkoppling. Det får allt bli lite kluriga kryss, så att huvudet också får sin motion. Apropos korsord, kan jag inte låta bli att tänka på den gamle gubben som satt uppe i sin stuga i Lappland och löste korsord. - Djur två bokstäver. Få se; hä kan int´ va soa int´ heller koa. Hä måst va en ap. Det är fint med dialekter. Plötsligt hör jag ropet: - ”Kaffe”! Ett magiskt ord. Hörs genom maskinens motorljud. Detta är belöningen. Tyckte att jag kände doften av sockerkaka vid min paus på förstubron. Stänger av och går in.

Kurt-Erik Dahlberg